Dosarul nr.25r-11/2026 Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei, judecător C. Păun

D e c i z i e

05 mai 2026
mun.Bălţi

Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi, Mariana Sajin

studiind recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025, la cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Miron Lidia, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Solcanu Elena cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La 20 august 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea către Miron Lidia, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Solcanu Elena cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare (încasarea restanţei faţă de Bugetul public naţional în baza hotărârii nr.H/24/4/171 din 30.08.2024 a sumei de 9.139.034,86 lei) în privinţa debitoarei Miron Lidia.
2. În motivarea cererii, Serviciul Fiscal de Stat indică că, la data de 15 august 2025 Serviciul Fiscal de Stat a recepţionat încheierea executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/2025 din 12.08.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privinţa debitoarei Miron Lidia privind încasarea restanţei la bugetul public naţional în baza hotărârii nr.H/24/4/171 din 30.08.2024 a sumei de 9.139.034,86 lei.
3. Afirmă că drept temei de refuz de intentarea procedurii de executoare s-a invocat faptul că aceasta nu este de competenţa sa.
4. În aceste condiţii, contestatorul consideră că încheierea executorului judecătoresc, este neîntemeiată şi pasibilă a fi anulată.
5. În susţinerea poziţiei sale, invocă prevederile art.30 alin.(1), art.61 alin.(1) Cod de executare, precum şi hotărârea Curţii Constituţionale nr.22 din 08.10.2019, în care este statuat că „lipsa competenţei" poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenţei teritoriale, nu şi a competenţei materiale.
6. La caz notează asupra faptului că, documentul executoriu a fost prezentat corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, în acest sens creditorul, statul în persoana Serviciului Fiscal de Stat a respectat prevederile art.30 Cod de executare, art.34 alin.(3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti.

7. Menţionează că, executorul judecătoresc eronat a interpretat Hotărârea nr. H/24/4/171 din 30.08.2024, astfel prin hotărârea sa privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului Miron Lidia expres a menţionat „încasarea silită a restanţelor menţionate în prezenta hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent".

8. Concomitent, menţionează asupra faptului că, conform pct.1 vizat în Hotărârile menţionate supra, urmează a executa silit obligaţia fiscală a contribuabilului or, art.10 alin.(1) din Codul de executare expres menţionează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şiîndeplineşte benevol obligaţiile, „conchide că noţiunea „a executa silit" prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului în beneficiul creditorului, astfel documentele executorii menţionate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

9. Notează că, formularele de hotărâre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului sunt aprobate prin Ordinul IFPS nr.143 din 13.09.2002 şi Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale, fiind publicate în Monitorul Oficial nr.176-181 din 30.12.2005 şi nr.196 (9136) din 04.05.2024 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

10. Prin urmare, executorul judecătoresc era obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

11. În asemenea situaţie, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentului executoriu, generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare care este prevăzută la art.1 din Codul de executare.

12. Totodată, contestatorul a făcut referire şi la prevederile art.132, art.133 alin.(2) pct.7, art.200 alin.(1), art.200 alin.(7), art.197 alin.(1), art.203 alin.(1) Cod fiscal.

13. Astfel, consideră că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal, urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelaţie cu prevederile Codului de executare, or, atribuţiile şi competenţa executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, chiar şi în situaţia întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de către executorul judecătoresc.

14. Consideră că, executarea silită a obligaţiei fiscale în baza documentului executoriu, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât şi conlucrarea eficientă între autorităţile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

15. În acest sens, menţionează că, posibilitatea executării silite a documentului executoriu atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenţa de a urmări salariul, pensiile şi alte venituri ale debitorului persoană fizică.

16. Menţionează faptul că, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat în speţa în cauză are puterea unui document executoriu perfect valabil, fiind remis pentru a fi pus în executare silită de către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigure executarea acestuia conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

17. În acelaşi context s-a accentuat şi asupra faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal. Normele legale numite lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi anume, art.2 alin.(4) coroborat cu art.8 lit.b) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art.61 alin.(1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art.196 alin.(5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale.

18. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscal.

19. Cu referire la încasarea cheltuielilor de executare, consideră că, acestea sunt nejustificate or, în baza art.64 alin.(4) Cod de executare în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

20. Solicită Serviciul Fiscal de Stat anularea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/2025 din 12.08.2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare, cu obligarea executorului judecătoresc să primească spre executare documentul executoriu Hotărârea H/24/4/171 din 30.08.2024 emis de către Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

21. În drept, cererea a fost întemeiată pe prevederile art.10 alin.(1), 11 lit.p), 22 alin.(2), 30 alin.(1), 36, 37, 43 alin.(2), 60, 61 alin.(1)-(4), 74, art.161-163 din Codul de executare; art.132, 133 alin.(2) pct.7), 196 alin.(5), 197 alin.(1), 200 din Codul Fiscal şi art.206, 269 din Codul de procedură civilă.

22. Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Miron Lidia, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Solcanu Elena cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc privind refuzul de a intenta procedura de executare cu încasarea cheltuielilor de executare.

Solicitarea recurentului:

23. La 18 decembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanţei de fond şi pronunţarea unei noi soluţii privind anularea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare şi încasarea cheltuielilor de executare, cu obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

Argumentele părţilor:

24. În motivarea recursului, recurentul a invocat aceleaşi temeiuri de fapt şi de drept expuse în cerere de contestare. Suplimentar s-a invocat că, instanţa de fond la examinarea

cauzei nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor administrate pe dosar, totodată, acordând prioritate probelor prezentate de executorul judecătoresc, ignorând probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, nici nu a efectuat o coroborare dintre circumstanţele de fapt şi cele de drept, care a generat emiterea unei soluţii absolut nefondate.

25. Accentuează faptul că, nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

26. Mai indică că, normele legale lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens reiterează că, normele de drept material anterior enunţate şi anume, art.2 alin.(4) coroborat cu art.8 lit.b) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art.61 alin.(1) Cod de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art.196 alin.(5) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenţa şidiscreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

27. Astfel, reiterează că, documentul executoriu înaintat a fost remis spre executare executorului judecătoresc conform competenţei teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art.34 alin.(3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competenţa sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătoreşti, decât în condiţiile stabilite de lege.

28. Recurentul afirmă că, în susţinerea deciziei sale, instanţa de judecată citează o multitudine de norme reglementate de Codul de executare şi Codul fiscal, însă omite a se expune pe marginea prevederilor art.197 alin.(1) din Codul fiscal, prin care este expres prevăzut că Serviciul Fiscal de Stat este în drept să înainteze ordine incaso, care au valoare de documente executorii, la conturile bancare şi/sau de plăţi (cu excepţia contului de împrumut, a conturilor bancare şi/sau de plăţi deschise conform prevederilor acordurilor de împrumut încheiate între Republica Moldova şi donatorii externi a contului provizoriu (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social), precum şi a conturilor persoanelor fizice care nu sîntsubiecţi ai activităţii de întreprinzător (în cazul executorilor judecătoreşti – numai conturile speciale), conturile de acumulare deschise conform legislaţiei insolvabilităţii) ale contribuabilului dacă acesta dispune de ele şi dacă Serviciul Fiscal de Stat le cunoaşte.

29. În acest sens, indică că potrivit Ordinului nr.44 din 18.04.2006 cu privire la aprobarea modificărilor şi completărilor la Normele metodologice privind executarea de casă a mijloacelor bugetului public naţional prin Trezoreria de Stat a Ministerului Finanţelor, ordin incaso se defineşte drept act emis de către persoana abilitată prin lege cu acest drept pentru perceperea în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale contribuabilului/debitorului de către bancă, cu excepţia perceperii în mod incontestabil a mijloacelor băneşti din conturile bancare ale Trezoreriei de Stat.

30. Potrivit art.200 alin.(1) din Codul fiscal, în temeiul hotărârii Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale, sânt pasibile de sechestrare toate bunurile proprietate a contribuabilului, indiferent de locul aflării lor.

31. Totodată, atrage atenţia că potrivit art.200 alin.(7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară şi suficientă pentru stingerea obligaţiei fiscale, pentru achitarea impozitelor şi taxelor aferente comercializării bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, şi pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

32. Prin urmare, reieşind din prevederile legale stabilite de art.200 din Codul Fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenţei bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca drept măsură de asigurare a executării silite a obligaţiei fiscale, or, valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

33. Mai mult decât atât, atragem atenţia că potrivit art.197 alin.(1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat şi în vederea încasării mijloacelor băneşti de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecţi ai activităţii de întreprinzător.

34. Respectiv, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentului executoriu vizat.

35. Mai mult ca atât, potrivit art.195 din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

36. În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită, urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei.

37. Totodată, posibilităţile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competenţa de urmărire şi a salariului, pensiei şi a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

38. Remarcă că nu poate fi reţinut argumentul instanţei de fond precum că executorul judecătoresc în temei legal a refuzat primirea documentelor executorii înaintate spre executare silită pe motiv că acestea nu sunt de competenţa sa, în condiţiile în care de către Serviciul Fiscal de Stat au fost respectate şi aplicate toate măsurile de asigurare şi executare silită.

39. Or, concluzia instanţei de fond este una distorsionată, eronată şi irelevantă, în situaţia în care hotărârea de executare silită este un act administrativ emis de organul fiscal, prin dispoziţiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanţelor menţionate în Hotărârea privind executarea silită a obligaţiei fiscale, care se efectuează de către executorul judecătoresc competent conform Codului de executare.

40. Remarcă că, executorul judecătoresc este exponentul puterii de stat, care urmează să manifeste implicare maximă pentru executarea silită a documentelor executorii cu care a fost sesizat.

41. Menţionează astfel că, instanţa de fond a abordat norma legală în mod subiectiv, făcând trimitere doar la prevederile legale plauzibile opiniei sale, trecând cu vederea

norma legală de drept care este în contradictoriu cu poziţia formulată, deşi creditorul a argumentat prin contestaţia depusă oportunitatea şi justificarea aplicării acesteia.

42. Reţine că instanţa de fond a examinat cauza sub aspect restrâns, concluziile fiind formulate contrar normei materiale de drept, prin interpretarea eronată a acesteia în ansamblul şi interconexiunea sa. Or, dispoziţiile Codului fiscal nu contrazic Codului de executare dar se aplică simultan, completându-se reciproc şi urmând a fi aplicate în corelaţie.

43. În contextul celor enunţate, consideră că argumentul instanţei de fond, care a stat la baza respingerii contestaţiei Serviciului Fiscal de Stat, şi care se rezumă la concluzia că procedura de executare silită a obligaţiei fiscale poate fi declanşată direct de organul fiscal, fără intervenţia executorului judecătoresc, este eronată, or, reiterează că, legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acţiunile concomitente ale Serviciului Fiscal de Stat şi executorului judecătoresc, ba mai mult, încurajează această conlucrare, în aşa mod încât să conducă la stingerea cât mai operativă a restanţei faţă de BPN.

44. Consideră ca fiind relevante şi prevederile art.203 alin.(1) Cod fiscal conform căreia, comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de către executorul judecătoresc în conformitate cu prevederile Codului de executare. Norma legală enunţată relevă că în materie de executare silită, prevederile Codului fiscal urmează a fi aplicate de către executorul judecătoresc în corelaţie cu prevederile Codului de executare, or atribuţiile şi competenţa executorului judecătoresc în acest sens sunt expres reglementate atât de Codul de executare, cât şi de Codul fiscal, iar într-un final, chiar şi în situaţia întreprinderii măsurilor în vederea executării documentului executoriu de către organul fiscal, comercializarea bunurilor sechestrate oricum va fi efectuată de executorul judecătoresc.

45. În continuare accentuează că, hotărârile emise de Serviciul Fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal coroborat cu art.11 Cod de executare, sunt documente investite cu forţăşi valoare executorie şiţine de obligaţia, competenţaşidiscreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

46. Recurentul consideră că, executorul judecătoresc neîntemeiat a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu, fapt prin care a neglijat atribuţiile în materie de executare cu care a fost investit în condiţiile legii, iar instanţa de fond eronat a calificat actul acestuia de refuz de intentare a procedurii de executare drept unul legal.

47. În partea ce ţine de încasarea cheltuielilor de executare, menţionează că aceasta este nejustificată din considerentele ce succed.

48. Potrivit art.36 alin.(3), (8) din Codul de executare, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acţiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acţiunile dispuse şi efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor, cu excepţia cazurilor în care creanţele se încasează în beneficiul statului, conform prevederilor art.37 alin.(7).

49. Iar, potrivit alin.(8) al aceluiaşi articol, în cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, acesta este scutit de avansarea cheltuielilor de executare. Respectiv,

dispoziţia prevăzută la alin.(8) instituie o derogare de la regula generală privind avansarea cheltuielilor de executare, în sensul că, atunci când sumele sunt încasate în beneficiul statului, acesta este scutit de obligaţia de a avansa aceste cheltuieli.

50. La fel, menţionează că, conform prevederilor pct.10 din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.886 din 23.09.2010, taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc se compun din: 1) taxe de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor; 2) taxe pentru acţiunile procedurale întreprinse de executorul judecătoresc; 3) taxe pentru serviciile prestate de executori judecătoreşti.

51. Tot pe această dimensiune, remarcă că, conform pct.11 din Regulamentul indicat supra, taxele de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor se compun din: 1) taxa de intentare şi formare a dosarului de executare; 2) taxa de arhivare a dosarului de executare; 3) taxa pentru eliberarea, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, a certificatelor, confirmărilor, a informaţiei scrise despre acţiunile de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc; 4) taxa pentru întocmirea încheierii de distribuire a sumelor realizate în faza executării silite; 5) taxa pentru eliberarea copiei autentificate a procedurii de executare.

52. În această ordine de idei, se constată că instanţa de fond în mod eronat a respins solicitarea creditorului Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12.08.2025 în latura încasării cheltuielilor de executare în sumă de 198,50 lei.

53. Or, executorul judecătoresc nu a întreprins nici o acţiune conform pct.11 din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuareal actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.886 din 23.09.2010.

54. Distinct din cele constatate, Serviciul Fiscal de Stat atestă că, executorul judecătoresc nu a prezentat absolut nici o probă aferent acţiunilor întreprinse de către acesta în cadrul procedurii de executare prin care ar justifica cheltuielile pretinse a fi suportate.

55. Suplimentar, Colegiul reţine că, întocmirea dosarului în situaţia în care executorul judecătoresc dispune prin încheierea refuzul de a primi documentul executoru nu este reglementată de nici un punct din Regulament privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, însă este reglementată expres de prevederile art.61 alin.(4) din Codul de executare, care prevede expres că în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuieli de executare nu se achită.

56. Pe cale de consecinţe, acţiunile executorului judecătoresc în partea ce ţine de dispunerea încasării din contul Serviciului Fiscal de Stat, a cheltuielilor de executare în sumă de 198,50 lei, sunt în afara cadrului legal.

57. De astfel, încasarea cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc Solcanu Elena din contul Serviciului Fiscal de Stat pentru acţiuni care nu sunt prevăzute de lege, prejudiciază interesele publice ale statului.

58. În concluzie, Serviciului Fiscal de Stat reiterează că, statul este scutit de obligaţia avansării cheltuielilor de executare conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului (art.36 alin. (3) şi (8), art.37, alin.(7), lit.e) din Codul de executare), iar

potrivit art.61 alin.(4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

59. Deasemenea, ţine să menţioneze faptul că prima instantă în argumentarea sa a invocat norme care au fost abrogate prin Legea nr.356 din 29.12.2023 şi anume, art.37 alin.(8) din Codul de executare.

60. În lumina celor expuse în prezenta cerere de recurs, consideră că hotărârea instanţei de fond este afectată de erori esenţiale atât sub aspectul aplicării normelor de drept material, cât şi sub aspectul respectării normelor de drept procesual. Instanţa de fond a interpretat şi aplicat în mod greşit dispoziţiile legale incidente cauzei, ceea ce a condus la pronunţarea unei soluţii nelegale şi netemeinice.

61. În mod special, s-a omis analiza completă şi obiectivă a probelor administrate, fiind ignorate aspecte relevante care ar fi putut conduce la o altă concluzie în fapt şi în drept.

Termenul de declarare a recursului:

62. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

63. Colegiul civil reţine, că din lucrările dosarului urmează că încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025 a fost comunicată recurentului la 16 decembrie 2025 (f.d.53).

64. Astfel, instanţa conchide, că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat la 18 decembrie 2025, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de recurs:

65. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord conchide că recursul declarat urmează a fi admis, cu casarea încheierii, reieşind din motivele ce succed:

66. Conform art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

67. În condiţiile art.426 alin.(2) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

68. În conformitate cu art.427 lit.c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectiv.

69. Actele cauzei atestă, că în procedura executorului judecătoresc Solcanu Elena a parvenit hotărârea seria nr.H/24/4/171 din 30.08.2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea obligaţiei fiscale de la a contribuabilul Miron Lidia în sumă de 9.139.034,00 lei (f.d.18).

70. Executorul judecătoresc Solcanu Elena prin încheierea nr.122-295/2025 din 12.08.2025 a refuzat de a intenta procedura de executare a hotărârii seria nr.H/24/4/171 din 30.08.2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat.

71. Astfel, potrivit încheierii menţionate, pentru a refuza primirea spre executare silită a documentului executoriu, executorul judecătoresc a constatat că Hotărârea seria nr. H/24/4/171 din 30.08.2024, emisă de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale, nu este un act prin care Serviciul Fiscal de Stat dispune încasarea unei sume, dar este o hotărâre cu valoare de document executoriu a Serviciului Fiscal de Stat, iar executarea silită a obligaţiilor fiscale la buget nu este de competenţa executorului judecătoresc.

72. Colegiul reiterează, că prin hotărârea înaintată executorului judecătoresc pentru executare silită, Serviciul Fiscal de Stat, de facto a constatat existenţa restanţei la bugetul de stat, hotărând, declanşarea executării silite a obligaţiei fiscal.

73. Respectiv, aceste hotărâri nu reprezintă documente executorii în sensul art.11 lit.p) din Codul de executare, iar executarea acestora nu ţine de competenţa executorului judecătoresc, or, potrivit art.129 pct.14) din Codul fiscal, executare silită a obligaţiei fiscale este definită ca acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

74. În conformitate cu art.132^4 pct.8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat îndeplineşte următoarele funcţii: executarea silită a restanţelor şi altor plăţi neachitate în termen la bugetul public naţional.

75. Conform art.170 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

76. Conform art.177 din Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscal.

77. În conformitate cu art.195 alin.(1) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

78. Conform art.196 alin.(5) din Codul, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale.

79. Modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscal sunt prevăzute la art.194 alin.(1) Cod fiscal, care stabileşte că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c). (2) Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. (3) În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

80. Iar, conform art.196 alin.(5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei

hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale.

81. Aplicând prevederile legale menţionate supra situaţiei cu privire la refuzul executorului judecătoresc în primirea spre executare a documentului executoriu, Colegiul subliniază că, urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. În cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia.

82. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod, prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat dispune de pârghii legale întru executarea silită a obligaţiei fiscale, antrenarea executorului judecătoresc, nefiind necesară şi nici justificată.

83. De altfel, modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscale, prevăzute de Codul fiscal, sunt similare modalităţilor de executare silită ale documentelor executorii prevăzute de Codul de executare. Specific raporturilor juridice din domeniul fiscal este faptul că executarea silită fiscală este pornită şi se desfăşoară de către Serviciul Fiscal de Stat, fără încuviinţarea altor organe de stat.

84. Respectiv, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria nr.H/24/4/171 din 30.08.2024 reprezintă actul, în temeiul căruia urmează a fi executată silit obligaţia fiscală a contribuabilului Miron Lidia în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) Cod fiscal.

85. Astfel, în măsura în care art.195 Cod fiscal stabileşte expres, că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, acţiuni pentru perceperea forţată a restanţei contribuabilului Miron Lidia urmează a fi întreprinse anume de Serviciul Fiscal de Stat.

86. Colegiul respinge ca neîntemeiată poziţia recurentului precum că, Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat seria nr.H/24/4/171 din 30.08.2024 cade sub incidenţa art.11 lit.p) Cod de executare şi anume, act emis de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

87. Or, după cum a fost reţinut supra, conform art.196 Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale prevăzute la art.194 alin.(1) Cod fiscal. În temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu se face executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) Cod fiscal, adică: b) ridicarea de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv, în valută străină; c) urmărirea bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b); d) urmărirea datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c).

88. În acelaşi timp, potrivit art.92 alin.(3) Cod de executare, în toate cazurile când mijloacele băneşti de pe contul debitorului sânt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc şi de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele băneşti disponibile în cont nu sânt suficiente, instituţia financiară va informa executorul judecătoresc despre existenţa unor alte sechestre şi despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul

indicat la art.101 alin.(1) din prezentul cod. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condiţiile prezentului cod. Dacă alăturarea la urmărire nu are loc, executorul judecătoresc emite un ordin incaso privind încasarea sumei indicate în documentul executoriu aflat în procedura sa, executarea lui fiind obligatorie pentru instituţia financiară, indiferent de existenţa unor alte grevări la contul debitorului.

89. Prin urmare, art.11 lit.p) Cod de executare, urmează a fi interpretat în sensul în care, executorul judecătoresc execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor ca modalitate de executare silită a obligaţiei fiscale, în urma alăturării ultimului la executarea silită efectuată de executorul judecătoresc.

90. În susţinerea acestei interpretări, Colegiul civil reţine că în conformitate cu art.71 alin.(4) din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ţine cont de nota informativă care a însoţit proiectul actului normativ respectiv şi de alte documente care permit identificarea voinţeiautorităţii publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul normativ, iar potrivit Notei informative la proiectul Legii cu privire la modificarea şi completarea unor acte legislative şi anume, Modificările propuse la Codul de executare (Art.11 din proiect), o primă modificare conceptuală propusă de proiectul de lege implică completarea listei documentelor executorii (art.11), cu următoarele acte: actele emise de organul fiscal, vizând dispunerea încasării sumelor [art.11 lit.n)], explicând că, includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art.197 Cod fiscal şi prevederile art.92 din Codul de executare şi care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor inspectoratului fiscal.

91. Referitor la menţiunile făcute la pct.5 al documentului executoriu, emis de Serviciul Fiscal de Stat seria nr.H/24/4/171 din 30.08.2024 privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, potrivit căreia hotărârea se execută imediat, inclusiv, prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz, Colegiul civil remarcă că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul IFPS nr.143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscal.

92. În conformitate cu art.3 alin.(1) - (3) din Codul fiscal, legislaţia fiscală se compune din prezentul cod şi din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanţelor, Serviciul Fiscal de Stat şi Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanţelor, de alte autorităţi de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum şi de către autorităţileadministraţiei publice locale, în temeiul şi pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depăşească limitele acestuia. În cazul apariţiei unor discrepanţe între actele normative indicate la alin.(2) şi prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

93. La caz, se atestă o discrepanţă dintre norma legală de la art.195 alin.(1) Cod fiscal, potrivit căreia executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare şi conţinutul pct.4 al formularului tipizat al Hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului, din care

urmează executarea hotărârii, inclusiv, prin intermediul executorilor judecătoreşti, în conformitate cu prevederile Codului de executare.

94. În această ordine de idei, Colegiul concluzionează că, legea a stabilit o procedură specială de executare a obligaţiei fiscale reglementată în condiţiile normelor juridice fiscale, acestea având statut de norme speciale în raport cu Codul de executare.

95. Interpretând prin coroborare normele legale, enunţate mai sus, se deduce raţionamentul că, documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este de competenţa exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cum este consacrat expres în art.195 alin.(1) Cod fiscal, urmând a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă din art.3 alin.(1)-(3) Cod fiscal.

96. Reieşind din cele ce preced, instanţa de recurs consideră legală şi întemeiată încheierea instanţei de fond în latura refuzului în primirea spre executare a documentului executoriu din cauza lipsei de competenţă a executorului judecătoresc de executare a documentului executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat.

97. În ceea ce priveşte cererea Serviciului Fiscal de Stat privind anularea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25, în partea încasării din contul creditorului – Ministerul Finanţelor – a cheltuielilor de executare în sumă de 198,50 lei, Colegiul civil apreciază contestaţia ca fiind întemeiată, din următoarele motive:

98. În conformitate cu prevederile art.36 alin.(1) Cod de executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare şi onorariul executorului judecătoresc.

99. În acord cu prevederile art.36 alin.(3) Cod de executare, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acţiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acţiunile dispuse şi efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor, cu excepţia cazurilor în care creanţele se încasează în beneficiul statului, conform prevederilor art.37 alin.(7).

100. Iar potrivit art.36 alin.(8) Cod de executare, în cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, acesta este scutit de avansarea cheltuielilor de executare.

101. Conform art.37 alin.(1) din Codul de executare, taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc sînt plăţile, a căror mărime este stabilită de Guvern, pe care creditorul sau partea care solicită efectuarea acestor acţiuni le va achita pentru toate acţiunile efectuate de executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părţilor în procedura de executare.

102. Potrivit art.37 alin.(7) Cod de executare (în vigoare la data constituirii situaţiei juridice), de obligaţia avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sînt scutiţi creditorii conform documentelor privind: e) încasarea sumelor în beneficiul statului şi confiscările.

103. La fel, instanţa de recurs învederează faptul că, conform prevederilor pct.10 din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.886 din 23 septembrie 2010 (în vigoare la data emiterii încheierilor supuse contestării), taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc se compun din: 1) taxe de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor; 2) taxe pentru

acţiunile procedurale întreprinse de executorul judecătoresc; 3) taxe pentru serviciile prestate de executorii judecătorești.

104. Alăturat, Colegiul civil remarcă că, conform pct.11 din Regulamentul indicat supra, taxele de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor se compun din: 1) taxa de intentare şi formare a dosarului de executare – 1 unitate convenţională; 2) taxa de arhivare a dosarului de executare – 3 unităţi convenţionale; 3) taxa pentru eliberarea, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, a certificatelor, confirmărilor, a informaţiei scrise despre acţiunile de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc – 1 unitate convenţională pentru un document; 4) taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare – 1 unitate convenţională pentru o procedură de executare; 5) taxa pentru întocmirea încheierii de distribuire a sumelor realizate în faza executării silite – 10 unităţi convenţionale; 6) taxa pentru eliberarea copiei autentificate a procedurii de executare – 1 unitate convenţională.

105. Raportând aceste dispoziţii la circumstanţele cauzei, Colegiul constată că instanţa de fond a respins în mod eronat solicitarea Serviciului Fiscal de Stat privind anularea încheierii executorului judecătoresc în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare, întemeindu-şi soluția pe prevederile art.37 alin.(8) din Codul de executare, normă juridică abrogată prin Legea nr.354 din 31.12.2022, fără a ține cont de cadrul legal aplicabil la data examinării cauzei.

106. Mai mult, din materialele dosarului nu rezultă că executorul judecătoresc ar fi întreprins vreo acţiune dintre cele prevăzute de pct.11 din Regulamentul, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.886 din 23 septembrie 2010, care ar justifica perceperea taxelor de executare.

107. În aceeaşi ordine de idei, Colegiul reține că executorul judecătoresc nu a prezentat probe pertinente şi concludente care să demonstreze efectuarea unor acte de executare apte să genereze cheltuieli în sarcina creditorului.

108. Suplimentar, se constată că, în ipoteza refuzului de a intenta procedura de executare, întocmirea dosarului de executare nu este prevăzută de Regulamentul sus-menționat, ci este reglementată expres de art.61 alin.(4) din Codul de executare, care stabileşte în mod imperativ că, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuieli de executare nu se achită.

109. În consecință, Colegiul apreciază că dispunerea încasării, prin încheierea de refuz, a sumei de 198,50 lei cu titlu de cheltuieli de executare din contul Ministerului Finanţelor este contrară cadrului normativ aplicabil.

110. De altfel, perceperea unor asemenea cheltuieli, în lipsa unui temei legal şi a efectuării unor acte de executare de către executorul judecătoresc Solcanu Elena, aduce atingere intereselor publice ale statului.

111. Având în vedere considerentele expuse, Colegiul civil admite recursul declarat, casează încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025 şi soluționează prin decizie problema respectivă, prin care admite parțial contestația Serviciului Fiscal de Stat, anulează pct.3 din încheierea nr.122-295/25 din 12 august 2025 emisă de executorul judecătoresc Solcanu Elena, în partea referitoare la încasarea cheltuielilor de executare, iar în rest, menține încheierea contestată, în partea privind refuzul de a intenta procedura de executare a documentului executoriu nr.H/24/4/171 din 30 august 2024.

112. În conformitate cu art.427 lit.c) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 04 decembrie 2025, la cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Miron Lidia, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Solcanu Elena cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025 şi se soluţionează prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se admite parţial cererea formulată de Serviciul Fiscal de Stat către Miron Lidia, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Solcanu Elena cu privire la contestarea încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025.

Se anulează pct.3 din încheierea nr.122-295/25 din 12 august 2025 emisă de executorul judecătoresc Solcanu Elena, referitoare la încasarea cheltuielilor de executare.

În rest, dispoziţiile încheierii executorului judecătoresc Solcanu Elena nr.122-295/25 din 12 august 2025 privind refuzul de a intenta procedura de executare, se menţin fără modificări.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin